

Изложбата е по повод 75 години от рождението на драматурга, киносценариста и белетриста Станислав Стратиев. Тя има за цел да представи книги и материали, свързани с неговата творческа дейност, да ни припомни твореца с активна гражданска позиция.

С цялото си творчество Станислав Стратиев доказва, че е писател на световно ниво. Изключителната сатира, абсурдът, иронията, умело изградената психология на героите, му печелят много почитатели. Казва, че чувството за хумор помага по-бързо да стигнеш до същността на нещата. Навярно затова някои от пиесите му са играни стотици пъти. В тях винаги залага някакъв парадокс, в който се оглеждат процесите и проблемите както на цялата държава, така и на отделния човек. Приятелите му споделят, че до края на живота си остава верен на себе си, на своята непримиримост към условностите на действителността, на чувството си за хумор.

Станислав Стратиев завършва българска филология в СУ „Св. Климент Охридски” (1968). Работи като фрезист в завод „В. Коларов” (1962), редактор във в. „Народна младеж” (1964 – 1968), „Стършел” (1968 – 1975), драматург (1975 – 1983, 1989 – 2000), художествен ръководител (1983 – 1984, 1986 – 1989), и директор (1984 – 1986) на Държавен сатиричен театър.

Негови пиеси са превеждани и поставяни в САЩ, Франция, Германия, Белгия, Швеция, Гърция, Австрия, Индия, Куба, Русия и др. Носител е на национални и международни награди и държавни отличия.

Пиеси: „Римска баня” (Държавен сатиричен театър (ДСТ), 1974), „Сако от велур” (ДСТ, 1976), „Рейс” (ДСТ, 1980), „Не падай духом” (Народен театър за младежта, 1981), „Животът, макар и кратък” (ДСТ, 1986), „Максималистът” (ДСТ, 1984), „Балкански синдром” (ДСТ, 1987), „Подробности от пейзажа” („Земята се върти”, Театър „Българска армия”, 1987), „От другата страна” (ДСТ, 1993), „Мамут” (ДСТ, 1990), „Зимните навици на зайците” (ДСТ, 1996), „Мотиви за кларинет” – по негова проза (ДСТ, 2001).

Филмови сценарии: „Гардеробът” (1974), „Пазачът на крепостта” (1974), „Кратко слънце” (1979), „Слънце на детството” (1981), „Оркестър без име” (1982), „Равновесие” (1983), „И Господ слезе да ни види” (2001), „Врабците през октомври” (2006).

Книги: „Троянски кон” (1971), „Пътешествие без куфар” (1972), „Пейзаж с куче” (1977), „Живот в небето” (1983), „Последно кино” (1991), „Лице на Греко” (1997), „Вавилонска хроника” (2000), Избрано: Том 1 – Белетристика (2002); Том 2 – Драматургия (2003) и др.

Източници:

СТРАТИЕВ, С., М.ПОПОВА. Интервю със Станислав Стратиев. *LiterNet*. [онлайн], 2005, 4(65).

www.stanislavstratiev.org